

Tento mladík žil tak, aby nezůstal nepovšimnut. Jestliže procházel bytem, zdálo se, že tudy prchá zpanikařené stádo. Jestliže pokládal nějaký předmět, člověk se maně podíval na hodiny, aby mohl svědčit, v kolik hodin slyšel výstřel... Pokud telefonoval, hulákal, jako by doufal, že dokřikne až do Výmaru. Odcházel-li z bytu, dveře práskly a dům se zachvěl jako dům Usherů před zkázou. Jeho sestup ze schodů, tot' vlna tsunami. Myslím, že kdyby tento hoch kajícně rozjímal, drnčela by okna. Žila jsem v neustálém děsu. Reakce mého organismu vypovídaly o jeho dopadu. Při oslovení jsem sebou trhla, div jsem si nezlomila vaz. Při zazvonění telefonu jsem vyskočila metr dvacet bez rozběhu. Stres si začal vybírat svou daň.